

FÖRFATTARE:
FRIDA ESKILSSON

LILLA RUT.

Lilla Rut

Solen sken och det började dofta blommor och mitt hår blåste i den varma vinden. Vi var på väg till mormor och morfars hus för att fira midsommar och vi satt på ett gammalt lyxigt tåg med fina lädersäten.

- Vi är snart framme!! Rut var nog den mest äventyrliga 8-åringen någonsin. Rut hade skrivit en hel lista med saker att göra.

Hon sprang fram och tillbaka i tåget och väntade tills vi var framme.

“ Nästa stopp, Bergby “

-Yippie! skrek Rut.

Min storasyster Liv följde med mig fram till dörrarna av tåget och där stod de.

- Mormor!! morfar!!

Sen stod vi där och vinkade till min storasyster medan tåget åkte iväg.

-Så vad vill du göra först? sa mormor Maryam.

Min morfar Holger tog min lilla väska medan mormor höll min hand. Vi gick ner till piren där man kunde köpa glass.

- Jag vill ha en.. Chokladglass tack!

Medan vi väntade på glassen så hörde jag någonting längre bort..det kom från stranden. När mormor och morfar stod och pratade då smög jag bort till stranden för att se vad det var som hade hänt. Det var en hund som skällde på en massa folk. Jag skyndade mig ner till stranden och gick fram till folkmassan. Jag behövde knuffa mig fram för att ens se något. Det var en stor hund som var smutsig och rädd men jag var inte rädd...eller smutsig för den delen. Jag gick fram till hunden och satte mig ner i sanden. Hunden slutade skälla och bara satt och stirrade på mig. Jag sträckte fram min hand för att låta den nosa på mig, men den vågade inte det. Så jag ställde mig upp i sanden och gick därifrån mot piren igen.

Det kom ett stort kryssningsfartyg till hamnen bredvid tågstationen.

Nu var det fullt på piren av människor.

Rut tog sig tillbaka till den lilla glasskiosken men där stod bara väskorna?
Vart hade de tagit vägen? Nu började det bli mörkt ute och hon började verkligen bli orolig, vart hade de tagit vägen?? Hon gick fram till resväskorna och tog sin lilla väska.

Rut lyckades till slut knuffa igenom sig till en tom väg, hon kunde inte läsa riktigt bra men hon såg att det stod "Tågstation" med en pil åt vägen. Rut kom sedan ihåg att det var där de kom från när vi gick av tåget! Hon skyndade sig fram till ett tåg som stod stilla och hoppade på det. Rut hade ingen aning vart den skulle åka. När Rut hade suttit på tåget en liten stund så kom en biljettkontrollant.

-Biljett?

- Ehhhh...nej?

- Då får du hoppa av på nästa stopp om du inte kan betala för din biljett.

- Okej, då gör jag väl det då. Sa Rut

När tåget stannade så hoppade hon av tåget.. Det var mitt ute i ingenstans.. och ingen annan hoppade av tåget, förutom en hund? Det var den stora hunden från stranden som hade följt efter henne hela vägen hit? Ruths långa hår och lilla rutiga klänning blåste till när tåget åkte iväg. Hon gick fram till hunden men den tittade bara bort när hon kom fram för att hälsa, Jag nämner dig Pluto. Hon bestämde sig för att utforska var hon var. Det fanns en stor skog med en liten smal stig och en grind som ledde in till den stora skogen . Hunden kom efter mig och vi gick in på den lilla stigen bort mot skogen.. efter en stund så började det ljusna i den mörka skogen. Hon hade inte sovit på hela natten och var alldeles utmattad. Rut hittade en stor gran och satte sig ner en stund. Sen så blev allt svart... Hon vaknade upp vid en lägereld bredvid ett tält. Rut satte sig upp och kollade runt efter Pluto.

- Pluto??!!! Kom fram nu.

- Han är här!! med ett fnitter. Kom från buskarna.

- Ursäkta?? sa Rut. Sedan hoppade ett huvud upp bakom busken.

- Hejsan, jag heter Lilja, vad heter du?

- Ehh.. jag heter Rut. Har du sett min hund,Pluto?

Då kom Pluto från tältet och satte sig bredvid mig.

- Åh där var du!
- Förresten vad gör du här? Sa Lilja
- Ehh jo, jag skulle åka och hälsa på mina gammelföräldrar i Bergby men sedan så bara försvann de. Så jag gick för att åka tillbaks där jag kom från men jag hade ingen biljett så jag fick hoppa av vid närmsta station och det var...här?
- Oj.. ingen fara, du kan bo här med mig tills vi hittar vägen ut ur skogen. Sa Lilja
- Tack, så snabbt av dig! Men vad menar du med hitta ur skogen..? Utgången är ju precis där...????
Den var borta när jag vände huvudet mot utgången
vad hade hänt och vart var tågstationen som jag kom från?
- Åh juste.. denna skogen är inte en vanlig skog, man hittar in men inte ut.
- Hon visste inte vad hon skulle säga längre, Rut var så chockad, skulle hon aldrig komma ut härifrån?? Skulle Rut aldrig få träffa sin syster och hennes mormor och morfar igen?
- Vart ska vi skaffa mat då.. Sa Rut
- Det finns en liten sjö där jag har en liten fiskeplats eller ibland så äter jag bär.
Det lät inte så hemskt när hon sa det. tänkte Rut. Men hon hade nog hellre velat vara med hennes gammelföräldrar. Undra vart de hade tagit vägen. Men just nu så var det bara dags att överleva tills vi hittade ut.
- Förresten! jag frågade aldrig, varför är du i denna skogen helt själv..!? Sa Rut
- Jo men, Jag var ute en kväll med min bror och vi grillade marshmallows i skogen men sen hörde vi något från buskarna och blev rädda och sprang därifrån. Han sprang åt det andra hållet och jag antar bara att han har tagit sig ut. Och att jag sprang längre in i skogen. Jag har letat nätter och dagar efter honom men har nu gett upp.
- Oj, jag beklagar.. Men om vi någonsin tar oss ut härifrån ska jag se till att du får se honom igen. Sa Rut
- Tack så snabbt..om vi någonsin gör det.. Sa Lilja

- Vad har du med dig där? sa Lilja medan hon pekade på Ruths väska. -
Ah, bara lite kläder tror jag. Jag ska nog ta en kofta det är
rätt så kallt just nu.

- Okej, jag ska hämta lite pinnar så vi kan elda under natten.

- När Lilja hade gått och hämtat pinnar till elden så letade jag
efter en varm kofta att ha. Men det var inte det första jag
hittade, utan det låg en mörkgrön liten påse med någonting i.

Det var inte jag som hade lagt den där utan det måste varit
mormor och morfar. Jag tog påsen försiktigt och öppnade upp
den. Inuti låg en kompass, en karta och en liten kikare. Men
även en liten lapp också. På lappen stod det "*Hejsan Rut, här
Har du en karta runt staden och skogarna som finns där runt med en kompass
ifall du vill åka på äventyr, lycka till!!*" // din syster, Liv." Det var som att hon visste precis
att detta skulle hända!! Jag kände mig överlycklig och letade efter skogen vi var i
genast.

- Jag är tillbaka! sa Lilja medan hon slängde pinnarna på några stenar och tände
eld.

- Du, min syster, hade skickat en påse med en karta och kompass i! Vi kan ta
oss härifrån nu. sa jag med min uppspelta röst.

- Låt mig se! tjöt Lilja.

- Jag gav henne kartan och kompassen och vi bestämde oss för att genast gå.
Vi var medvetna om att det skulle ta en lång stund men vi gjorde det oavsett.
Efter några dagar så kom vi ut ur skogen och vi började känna igen oss!! Vi var
tillbaka vid tågstationen och det var dags att ta farväl. Lilja hade berättat att
hon bodde nära piren i Bergby och att hon hade gångavstånd så hon skrev ner
sitt mobilnummer på en lapp och sedan sa vi farväl. Jag skyndade mig ner till
tåget och denna gången var det på rätt tåg och jag hade en biljett!!
När jag kom fram sprang jag hela vägen hem till min syster och jag bankade
på dörren. När hon öppnade dörren gav jag henne en stor kram och vi lovade
varandra att aldrig lämna varandra så igen. Min syster Liv ringde mormor och
morfar och det visade sig att de letade på hela piren efter mig och var så
oroliga men glada att jag var oskadd. När jag kom in så ringde jag direkt Lilja

och det visade sig att hon mådde bra och att hennes bror var hemma. Allt ordnar sig visst till slut.

Författare: Frida Eskilsson

